

Nr 193.

Av herr **Lundqvist**, *angående befrielse i vissa fall från stämpelavgift.*

Enligt kunglig förordning den 19 november 1914 angående stämpelavgiften äro utslag och resolutioner i administrativa besvärsmål i regel belagda med stämpel. Denna skall erläggas av den, som författningsenligt är skyldig lösa expeditionen. Såsom framgår av kungl. förordning den 7 december 1883 angående expeditionslösen, § 10, åligger denna lösningsplikt klagande, klagande eller sökande.

Det blir alltså den rättssökande, vilken i förvaltningsmål principiellt betungas med stämpelbeloppet.

Några analoga bestämmelser med dem, som enligt rättegångsbalken kap. 21 gälla för rättegångskostnad och skadestånd vid allmänna civilmål, äro ej till finnas beträffande administrativa besvärsmål. Härav följer, att den klagande, även för det fall att hans besvär vinner bifall, måste erlægga stämpelkostnad. Endast under förutsättning att han är medellös kan han under vissa villkor erhålla befrielse från erläggandet av stämpelavgift. Till administrativa besvärsmål, som sålunda stämpelbeläggas, höra bl. a. överklaganden av kommunala myndigheters beslut.

Det måste anses stridande mot vad som enligt svenska rättsprinciper betraktas såsom rätt och billigt och det måste för det allmänna rättsmedvetandet framstå såsom synnerligen stötande, att, även om man får rätt och det överklagade beslutet upphäves och fastän man således vunnit den administrativa processen, man likväl blir tvungen att erlægga ett belopp, vilket åtminstone i många fall kan vara rätt betungande, och att man dessutom hotas med indrivning i laga ordning av ifrågavarande stämpelbelopp, för det fall att detsamma icke gäldas.

Frånsett den uppenbara principiella obilligheten i den nuvarande lagstiftningen på området, är denna otillfredsställande även så till vida att den föranleder många fattig eller mindre bemedlad person till att avstå från att besvärsvägen få sin kanske många gånger självklara rätt fastställd, detta endast av fruktan för att det skall bliva alltför dyrbart.

Starka skäl måste alltså anses tala för en ändring av nu gällande bestämmelser på detta område.

På grund av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t behagade låta verkställa utredning, huruvida

icke den, vars besvär i förvaltningsmål bifalles, bör befrias från stämpelavgifts erläggande, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 18 januari 1936.

R. Lundqvist.